

Igor Matovič a cesta do hlbín diplomovkovej noci

Branislav Michalka

17. júla 2020 ✚ **Politika**

„Teflonový“ Igor

Nevšedná séria komických skečov, ktorá nesie názov „vládnutie“ novej koalície, vyvrcholila 16. júla, keď sa po obvineniach z plagiátorstva v diplomových prácach, vznesených voči Borisovi Kollárovi, Petre Krištúfkovej a Branislavovi Gröhltingovi, dostal na rad aj samotný premiér slovenskej vlády a neohrozený trnavský bojovník za všetko čo je dobré a proti všetkému čo je zlé, Igor Matovič.

Denník N ho obvinil z plagiátorstva v jeho diplomovej práci, ktorú ukončil a odovzdal v roku 1998 a za ktorú dostal magisterský titul. Denník zistil, že Matovič odpísal a vykradol do svojej práce dve publikácie. Na otázky denníka nakoniec Matovič pred odletom na samit Európskej únie priznal, že jeho práca nie je v poriadku a že *„je v tejto veci zlodej.“*

Vyjadrenie, ktoré zverejnil Igor Matovič obsahuje určité formulácie, navodzujúce atmosféru apológie seba samého takou formou, že si zaslúžia zverejnenie pre svoj nechcene veselý štýl:

„Nikdy som sa svojim titulom nechválil, nikdy som si ho iniciatívne nepísal a ani na občiansky som si ho nedal – až policajti hlavou krútili. Prečo? Lebo som školu posledné dva ročníky doslova flákal a verejne som to x-krát priznal. ... Ten kto podnikal, pochopí, že v takom tempe bola škola na jednej z mojich posledných koľají ... a nakoniec som bol rád, že to mám za sebou. ... Či kvôli tomu odstúpim? Odstúpim. Hneď, ako splním všetko, čo som ľuďom pred voľbami sľúbil. (čiže nikdy, pozn. autora) Potom si pôjdem žiť späť môj súkromný život. S čistým svedomím a bez titulu.“

Je vôbec možné, že človek, ktorý naháňal Danku kvôli diplomovke ako zdutú kozu, človek, ktorý behal po Trnave, aby počas prvého svätého prijímania obviňoval rodičov detí a kňaza z rasizmu, človek, ktorý sa pasoval do úlohy občianskeho svedomia Slovenska a vyhrážal sa detektormi lži, je schopný takejto smiešnosti?

Danka nazýval „falošným kapitánom“, „falošným doktorom práv“, organizoval jeho teatrálnu odvolávanie. Teraz už on aj celá koalícia, aby sme to nehádzali len na Matoviča, odmietajú odvolávať svojich členov, ktorí mali podobnú, ak nie ešte zábavnejšiu vedeckú minulosť ako bývalý predseda parlamentu. Navyše podľa dostupných informácií: Danko kopíroval aspoň z piatich zdrojov ale Matovič len z dvoch!

Neuveriteľná plechovosť Matovičovho politického žalúdka vyraža dych. Mohli by sme ho prirovnať k Tonymu Blairovi, bývalému britskému premiérovi, ktorého volali v celom kráľovstve „teflonový Tony“, pretože všetky škandály a obvinenia, nech boli akokoľvek závažné (napr. vymyslené chemické zbrane v Iraku) po ňom skĺzli ako po teflone a žiadny sa na ňom „nepripálil“. Mame teda aj my „teflonového Igora.“

Cui bono?

To, že tieto obvinenia vyšli z Denníka N však nutne musí vyvolať otázku: čo sa chystá s vládou Igora Matoviča? Denník N, hlásna trúba všetkého svetového pokroku a liberálneho dobra, totiž často môže fungovať ako lakmusový papierik nálad slovenských, ale aj bruselských liberálnych extrémistov. Tí majú pravdepodobne Igora Matoviča už dosť a snažia sa jeho, už aj tak dosť pošramotenú prestíž, ešte viac pošramotiť. Komentár Romana Pataja s názvom *Žiadna koalícia nebola tak rýchlo v takom zlom stave ako Matovičova*, dáva tušiť kam sa uberajú myšlienky všetkých euroverných optimistov. Je možné, že by uvítali predčasné voľby, v ktorých by už nikto nevolil skompromitovaných matovičovských „konzervatívco“ a xenofóbneho Kollára, pričom by sa zároveň mohla dostať k moci nová ľavicová hviezda Peter Pellegrini, o ktorého ústretovosti voči Bruselu zaiste nikto nepochybuje. A ani o ústretovosti voči LGBT komunite, ktorej tesne pred voľbami odklepol značnú časť financií určených na podporu ľudských práv.

Kľúčom k uvažovaniu liberálov môže byť aj panika, ktorú v ich radoch vyvolalo posunutie bezzubého návrhu poslancov za OĽaNO o zmene interrupčného zákona. K tomu sa ešte pridalo hlasovanie 18 poslancov z vládnej koalície za oveľa radikálnejšie návrhy zákonov o interrupciách z dielne ĽSNS, ktoré reálne ukazuje zdeseným liberálom, že v ich očiach neprijateľný Kotleba, nie je neprijateľným úplne pre všetkých.

Navyše, s pribúdajúcimi prešľapmi a so stále viac sa odhaľujúcou neschopnosťou Matovičovej vlády, ktorá bude narastať paralelne s dĺžkou času stráveného vládnutím, bude musieť Matovič hľadať nejaký prvok, ktorý sa nedá ani kvantifikovať ani verifikovať a ktorý predhodí obyvateľstvu ako návnadu k ďalším voľbám. Tým môžu byť rôzne jednorazové sociálne bonusy, nazývané ľudovo „predvolebné“. Avšak pokiaľ bude ekonomická kríza tiež napredovať podobným tempom, ako vládne prešľapy, tak na rozdávanie, ani jednorazové, toho príliš veľa nezostane. Preto sa bude musieť Matovič zmocniť osvedčenej návnady všetkých skrachovaných politikov a tou je – vlastenectvo.

Tento zaiste ušľachtilý cit, tým že nevyžaduje iné úsilie, než to, že sa k nemu treba verejne prihlásiť, sa stáva často hračkou v rukách tých, ktorí si musia zachrániť kožu, podobne ako bývalí komunisti v 90. rokoch. Ak to bude nevyhnutné, tak ho použije aj Matovič. A tomu, by sa dalo predísť ak by jeho vláda padla už teraz, keď je jej strápnenie dokonalé a šanca na opätovný úspech v predčasných voľbách minimálna. Za štyri roky totiž môže byť Európa v takom stave, že pragmatický populist Matovič vyhodnotí situáciu jednoznačne ako výzvu stať sa hrdým nacionalistom.

Ale možno aj nie, lenže toto „možno“ je u impulzívneho a populistického Matoviča veľmi neisté. U dobre vycvičeného Pellegriniho, alebo dokonca Bihárievej, by predvídateľnosť reakcií a lojalita k liberalizmu a Bruselu bola naopak predpokladateľná. Ak by sa dostali k moci už teraz, keď je situácia relatívne pokojná, tak by možno s trochou šťastia pomohli liberálom preplávať v rozbúrených vodách európskej krízy.

Zubami, nechtami ...

Vráťme sa však k „teflonovému Igorovi“ a jeho kamarátom. Dvojité „cólštok“, ktorým teraz merajú svoje diplomové práce sa zmenil na bumerang, ktorým dostali po hlave. Evidentne to však nič nerobí s ich sebareflexiou a naďalej generujú vtipné výroky, ktoré dokresľujú celkovú úroveň ich myšlienkového potenciálu. Boris Kollár v reakcii na Matovičovo priznanie vyhlásil:

„Mal by sa konečne zmeniť zákon a nastavenie škôl do budúcnosti, aby sa do minulosti nemohli popravovať selektívne nepohodlní ľudia a aby boli jasné a nenapadnuteľné pravidlá do budúcnosti.“

Takže odrazu je odvolávanie politikov kvôli diplomovkám popravovaním. Keď to robila celé roky opozícia, tak to bol boj s korupciou a mafiou. Vlastne chyba nebola v Kollárovi a Matovičovi, ale v zle nastavených zákonoch. Keď sa zmenia zákony a zrejme ešte viac sa uvoľnia pravidlá v posudzovaní toho čo je a čo nie je plagiát, tak potom sa bude môcť Igor Matovič opäť vrátiť k svojmu titulu a samozrejme s „čistým svedomím“.

Veronika Remišová, ďalšia bojovníčka za slušné Slovensko ide ešte ďalej: *„Čo sa týka odstúpenia, a teda logicky pádu tejto vlády, všetci vidíme, aké nové zistenia o kauzách vlády Petra Pellegriniho sa dozvedáme každý týždeň. ... V zásadných otázkach spravodlivosti, boja proti korupcii či podpory pracovných miest a investícií do budúcnosti krajiny, (pretože doteraz rozkrádané eurofondy sú hlavne o tom), je nová vláda neporovnateľne lepšia, ako prechádzajúce vlády za niekoľko volebných období. Preto si nemyslím, že by kvôli individuálnym zlyhaniu v minulosti mala táto vláda padnúť.“* Čiže, do budúcnosti: všetci zloprajníci, ktorí budú mať tú drzosť poukazovať na to, že táto vláda neplní to čo sľúbila a zosmiešňuje sa popieraním seba samej, nech sa zaoberajú radšej vládou minulou.

Ak si teda niekto myslel, že „teflonový“ je len Matovič a Kollár, tak teraz už vie, že „teflonová“ je celá vláda. Pre ľudí, ktorí žijú na Slovensku to ale nie je až také dramatické a nové zistenie. Všetky vlády boli „teflonové“ tak prečo nie práve táto? Ale povedzme si na druhej strane úprimne: určitá miera „teflonovosti“ je u politikov priam nevyhnutná. Nikto predsa nečaká, že sa budú takýmito vecami zaoberať najlepší ľudia. Tí sa venujú, ako povedal Chesterton: chovu prasidiat, obrábaniu polí, rodeniu a výchove detí a podobným veciam.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/igor-matovic-a-cesta-do-hlbin-diplomovkovej-noci/>